

Előfizetési díj:
 Postán vagy Pécseltől hához küldve:
 egész évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr.
 negyed évre 1 ft. 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Szedőnyel-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
 Egy öt hasábos petit sor egyszeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szerért 4 kr. Azelőtt. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bilyegdíj due-
 lendó. A nyitlertől 1 petit sor 10 kr.
 A hirdelési díj előre fizetendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden pósthivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
 János-utca 8-ik szám.

Népfelkelés.

Mindnyájunknak el kell menni! Nem a régi, de még mindig új nóta hi, nem a nagy számból szóló; a rendeleti közöny nagy parancsoló. A kinek keze-lába ép, a ki hall, lát, ragadjon fegyvert, álljon csata-sorba. A gyermek hagyja el szüleit, az atya családját; a munkás dobja el szerszámit, a hivatalnok tollat, lelkipásztor buszuzék el nyájától, a színesz hagyja oda a szinpad szórakoztató deszkavilágát. Mindnyájunknak el kell menni!

Az 1886. XX. t. ez. nem nagy fej-törést okozott képviselőinknek; megsza-vazták könnyedén. Kis hűhó volt utána, aztán úgy ellejejtették mintha megsem hoz-tak volna. Egyszer asián napvilágot lát a rendelet és szemefényét visszanyert vilá-gtalan módjára látja a nemzet, hogy nagy örvény tagol el, és nem tudja, hogy segítség vagy veszedelmé lappang feükén.

Semmibe nem vettük a dolgot és most jöttve az összeírás iveket, nem egy hazai keblől tör a sóhaj, hát mégis? Mindnyájunknak el kell menni!

Nincs menekvés; csak a nyomorékok, és azok képeznek kivételt, kik valamely nagyobbüzerti vállalat tovább viteléhez ok-veletlenül szálkszükségesek. Ezekre is csak ideig-lenes felmentés érvényes.

Első sorban a katonaviselt embereket tartják szem előtt; utának következők azok, kik talán sohasem bántak fegyver-rel, kik talán békés hivatásnak éltek, kiknek kezük talán elfáradt a szerszámok, a toll forgatásától. A kik eddig 12 évig szol-gáltak, azok 22 évig szolgálnak ezentul, és ugyanily ideig szolgálnak azok is, kik eddig fölmentettek a katonáskodás alól. Hatvannyolc előtt még pénzen szabadul-hattak; nem volt szükség titkos katoná szabadítókra. A népfelkelési kötelezettség azokra is áll, kik akkor is megvásárolták a szabadságot.

Milyen lesz ez az ország, ha teljes szigorúval alkalmazkazzák a törvényt? Mil-lionyi hadseregünk van, a monarchia va-gyonának legnagyobb részét katonáira költi. Folyvást a nyugalmat ismétlő fegyve-rekkel, és mind nem elég; — a háború többet követel.

A népfelkelés szoros összefüggésben van a kérdéssel, mely előliti Európa lég-kört, mely leolvasható az aggódó arczok-ról, mely izeg-lombba ejti az üzlet világot.

Lesz-e háború? Kihuzozzák-e a fiaink-at, elviszik-e a magyar atyákat, és gyer-meküket ellenség tűzébe? Nem a gyáva-ság szülte ezt a kérdést; az a nép, mely-nek akánk kelt a szó, hogy: Mindnyájunk-nak el kell menni! Örömezt áldozza föl mindenét a bizaért, a hon üdvéért, de

akárki gondolja meg az ügyek állását, megláthatja, mily iszonyu következményei vannak egy háborúnak. A népfelkelők mozgósításának bajai utóhatásként fognak szerepelni.

A legkülönfélébb elemeket kell egybe-venni, a társadalom salakjait ép egy kell sorozni, mint a tisztességes polgárat. Mind-ezekhez járul a nagy korlátoltság is. Egy sorozni áll az apa fiával, — a sulancz és férfi. Engedelmségre kell tanusítani a parancsra szokottat, megbékíteni az ellen-séges osztályokat.

Nagy és nehéz feladat; a szervezést csak most kezdtük és már az átmeneti korszak előtt állunk. Jaj, ha a háború ki-tör, ha ki tör idők előtt. Örkdöjünk, vigyázzunk a békére, ápoljuk a polgárok közti egységet, a hazafias jó érzést.

Ne fogjon el esüggedés, ha a nép fölkeles szigorú, de hiszen honmentő! ren-deletét olvassuk! ne fenhéjázás, büszkél-kedés, töltse el keblünket, ha az óriási hadsereg gondolkod, melyet majd kial-lítani leszünk képesek. Legyünk résen, mert valóban időben élünk!

S ha valóban fölhasog a harez-i trombita, ha honunkra tör az ellenség so-rakozzunk, fogniuk fegyvert a haza olt-mára, s hadd szöljön ismét a lelkes dal, a szent ige:

„Mindnyájunknak el kell menni!”

Országgyűlés.

A müegyetem és a középiskolák fölött folyt mult pénteken a képviselőház vitája. A középiskolák tételénél Helly Ignác és Ugron Gábor a középiskolák nemzetközi jellege fölött törtek páleztát, Kiss Albert pedig komoly és ligadt beszéddel védelmezte a protestáns iskolákat a hivatalos oldalról jött vádak ellen. Fölcsózlaltak még: Hermann Ottó, Nendtvich Károly, Berze-viczey Albert államtitkár, Trefort Ágost kultuszminiszter és Zichy Antal.

Szombaton lélekemelő ülése volt a képviselőháznak. A pártok egyhangulag szavazták meg a honvédelmi költségeket. A vezér-szónokok egymastal állottak föl, hogy a hazaszeretet melegtől áthatott hangon megokolják szavazatukat. Köz-s jelszó alatt: a haza iránti kötelezőségi-ből szavazta meg mindegyik párt, meg a nemzetiségiek is, a honvédelmi ministertől kért nyolczadfél milliót a honvédség és népfelkelés fölszerelésére. A lángoló hon-szeretet műve volt az egyhangu szavazás, és a szónokok egyértelmű nyilatkozata. — A honvédelmi költségek megszavazása után áttért a ház a közoktatásügyi tärze költségvetésének tárgyalására. — A keddi ülésnek több érdekes mo-

mentuma volt. A közoktatásügyi tärze költségvetésének tárgyalása folyamán a népoktatás a néptanító és a tanítói nyug-díj-alap ügyei kerültek szóba. Az ülés vége felé belekaptak az igazságügyi tärze költségvetésének tárgyalásába. Fabinyi Teofil igazságügyminiszter ez alkalommal terjedelmes munka-programját adta elő.

Szerdán az igazságügyi tärze költsé-gvetésének tárgyalását folytatták. A vi-tában részt vettek: Margittay Dezső, Ul-mann Sándor, Vesztér Imre, Hodossy Imre, Poda Vilmos, Lázár Ádám és Fabinyi Teofil igazságügyminiszter.

Mözgazdasági bajaink kutforrasa.

(Losonczy Gyula könyvből.)
 Azt mondják — s kérkednek vele — hogy Magyarország halad, gyarapodik. Én másként vagyok meggyőződve s azt ál-lítom, hogy Magyarország ma szálksb vi-szonyok között él, mint valaha; mert amit fölfele, lefele tapasztalok, amit a minden-napi élet, a politikai s üzleti világ minden mozzanata elem tár, az mind meghazud-tolja azt a sok mindenfélét, aminek esil-goló-billigő látszatra reá sítli a haladás, gyarapodás s a kultura bélyegét.

Bármerre tekintünk szét hazánkban, mindenütt csak arról szerezhetünk meg-győződést, miszerint nemzetünk mindedig vak készséggel áldozza anyagi erejét az államérdekeknek, s mindennek daczára az állam által szervezett kulturális és közgazdasági intézményeinkben a ma-gánvállalat és magángazdaság korántsem bír oly támaszszal, aminőt azoknak prosper-alása — az állami s nemzeti közjólét alapföltételének biztosítása szempontjából — megkövetel.

Ha pedig egy állam nem követi azon irányt, a melyre mintegy a természet utalja, midőn az országot talaj, éghajlat s földrajzi fekvésénél fogva tipikus meg-élehetési föltételekkel ruházta föl: úgy az ilyen állam oda fog jutni, a hová már-már eljutott Magyarország, a hol a földbirtok képezi az általános nemzeti vagyont s a talaj termése szolgáltatja az ország főjü-vedelmét, s mégis a földbirtok adósság-gal megterhelése két évtized alatt 65%-ra emelkedett; a hol a fővárosban fényes paloták, modern középületek emel-tetnek, míg falukon a magtár, a esür om-ladozik, roskad; a hol talán mindenki egykedvűséggel vagy gyámoltalan teltet-tségelvet utalja a kimerült alsóbb népoz-tályt az önségely és társadalmi öntevé-kenység sovány morzsájára, hogy nemzet-gazdasági elveken alapuló menséggel le-hessen ellátni e népozstály elmaradottsá-gának s pusztulásának napirendre jutott kérdését.

Azonban Magyarországon a közgaz-dasági válság oly akut társadalmi bajokat idézett már elő, hogy azokat nemzetgaz-dasági absztrakeciókkal elnyomni nem le-het s e tekintetben csak azok ringathatják magokat továbbra is ábrándokban, a kik a helyzet komolyságához mért tapaszta-latokkal nem tisztázták meggyőződésüket.

Az elégedetlenség napról napra szé-lesebb körben hinti el csáirát; a segélyre szorultak száma folyton emelkedik s min-dig hangosabban kérnek, követelnek gyám-olást. Pedig a nagy néptenger mélyéből fölbuggyanó törvékeket nem lehet — mint némely önamítók nevezni szeretik — a korszak átmeneti körülméneinek tekinteni. Sokkal természetesebb forrásból erednek azok, sem hogy figyelmen kívül hagyha-tók lennének avagy egy jobb jövő iránti hit reményével azokon átsiklani lehetne.

A statisztika élő tükré az ország bel-állapotának; számadatait illuziókkal meg-hamisítani nem lehet; de az érdekajhá-szat által el nem vakított bíráló a minden-napi élet számos mozzanatából sem fogja egyoldaluan levonhatni a konzekven-ciákat.

Ugy a statisztika, mint a mérvadó magántapasztalatok Magyarországon az anyagi hanyatlás és a proletáriamus ter-jedését igazolják. E kettő képezi minden nemzetnek s így Magyarországon állami fen-maradásának is legveszedelmesebb kör-ülményt.

Bajaink nem mai kelettek, s a vád ma csak annyiban illetheti a társadalom ell-járóit, a mennyiben e bajok terjedését s nagy mérvre jutását még eddig meg nem gátolták. A bajok keletkezésének csirája Magyarország újra ébredésének, alkot-mányos föltámadásának nem régen mult idejéből ered, midőn a haza sorsát vezető elődeink gyuttalt a kulturális intézmények meghonosításának idejét is bekövetkezett-nek vélték — s évszázadok mulasztását rövid egy-két évtized alatt terveztek helyre-pótolni. Hibájuk és tévedésük — mely lángoló hazafiságuk túlbuzgalmában talá-menséget — abban állott, hogy az or-zszágban minden előkészítő rendszer nélkül, „en masse“ honosították meg a nyugati államoknak sok tekintetben kipróbált, de nagyszert még ott is csak experimentálás alatt levő intézményeit.

Magyarország népességének zöme, — mely alig szabadult föl a jobbágy-ság bé-kőiből — ezen, csak egy bizonyos szel-lemi fejlettségből eredő néptevékenység-hez mért, s annak folytonos intenzívítása által életben tartott, közüntzményeket megérteni, fölkarolni, mindennapi életben kibaszálni, mindennapi életét hozzájuk alkalmazni s azokat ez által hivatásuk be-

töltésére emelni; tanulatlan és szellemileg éretlen voltánál fogva nem volt képes.

Igy jutott Magyarország néhány évtized alatt ama modern intézményekhez, a melyeket a nyugati államokban évszázados kultura, a népelet belső reformálásának alapvető munkálataival egyetemben, mint-egy természetes fejlődési processzusként teremtett. Csak hogy mig külföldön a termelő-képesség emelkedett, addig Magyar-országon a termelő-képesség hanyatlott; mert adóink, közterheink, egyszóval minden-napi életszükségeiteink megfahványo-zódtak, legelőnket föltörtük, réteinket a folytonos garbontermelésre használva ki-zsaroltuk, érdeinket letaroltuk, takaré-k-pénztárakat, hitelszövetkezeteket alapítot-tunk, hogy adósságot adósságra halmozás-sunk; a gazdának pedig el kellett prózni telkeit fia között, úgy hogy ma félfannyi földnek kell eltartani meggyeizer anyui családot. És a mily arányban emelkedik a földbirtok megterhelése, oly arányban hanyatlak a mezőgazdaság jövedelmé-sége; mert az állam törvényhozási jogkö-rében nem gondoskodott arról, hogy a földbirtok terheivel aránylag a földnek jövedelmé-képessége is emeltesse és ki-baszálmassék. — Itt van alaphibája Magyar-ország rossz pénzügyi állapotának.

Fölvívás a pécsi ipartársulat versenyképes tagjaihoz!

A Budapesten alakult s a kormány részéről is anyagi és erkölcsi támogatás-sal részesülő kereskedelmi muzeum igaz-gató-sága tevékenysége kiindulási pontján a hazai gyűjtemények föllállítását választotta, melyeknek czélja valamennyi bel-földön előállított gyári-, kézi-, házi- és műipari czikk, valamint az iparilag földol-gozott nyers anyagok és nyers termények állandó kiállításában a hazai termelésről lehetőleg tökéletes képet nyújtani és ez által a keletkezés előmozdítani.

A budapesti országos kiállításnak azon örövendés és fontos eredménye volt, hogy a külföldet termelő-képességünkről tájé-kozta és a mit talán még többre kell be-csillnunk, saját hazai közönségünket föl-világosította arról, hogy vajmi sok czikk itthon jól és jutányosan előállítható és nagyobb keletkezés mellett még jutányo-sabban előállítható volna, melyet most fő-leg azért, mert hazai termelő-képességünk nem ismerték, külföldről szoktak be-szerezni.

A kiállítás futólagos eredményeinek állandósítása, és oly központ létesítése, mely könnyen hozzáférhető módon a bel-és külföldi fogyasztó elé állítja hazai ter-melésünk legújabb és legjobb czikkeit,

TÁRZA.

A szerelem hatalma.

Itta Aggteleki Ullein Ferencz (Folytatás.)

Jójj édes gyermekem — mondá a gróf — jójj, menekültnök kell! Az ellen-ség a határban dúl, életünk veszélyben van itt. Anyád esomagoltja a legszük-ségeseb holmit, — jegyesed velünk leszen, hogy megvédelmezhesen téged. Jójj, ne habozz tovább, az ágyuk dörgése az ablak-kokat rezgeti meg, tehát közel a vész, anyádat és tégedet meg kell mentenünk.

Amália gépiösen követte atyját a szomszédterembe, hol a eselődésig lázasan esomagolt. Sándor udvariasan üdvözle Amáliát, ki őt észre nem látzott venni. E mellözse kimondhatlanul fájt Sándornak. Az édesanyának figyelmét sem kerülte ki Amáliának ezen módora.

Nézd édes leányom — mondá gyen-delen az anya — Sándor eljött, hogy bujdosásunkban elkísérjen bennünket, s életünk védelmére legyen.

Amália szánalmasan mosolygott, s te-kintetében oly élénk kifejezést nyert a megvetés! — Aztán szótlanul az ablak-hoz közeledett. Tán Lajost keresték szemi? Néma volt mint a bérczétől, hova meg-pihenni száll a nyugalom, s aki a szemek-ből olvashat, az láthatva volna, hogy Amáliának fájdalma mély mint a feneket-leu óceán. — Kint a puskák ropogása, az ágyuk vad búmbólése, a rémes esata-zaj az égboltozaton nyert visszhangot, — irtóztató volt a mérkőzés, mintha a föld-et akarnák kimozdítani sarkából! Amália önkéntelenül kitará karjait, mintha látva valakit, mintha repülni akarna. Arca a legkülönbözöb színeket játszta. Majd a lelkesülés pirja derengett ott, — maj meg a haláluk sárga színe játszta körül ajkait.

— Atyám! anyám! — kiáltá lelkesülten — jöjjenek, nézzék, min kízd Lajos és Ferencz, nézzék e hősokeket, érezimáik da-gadnak, — kezökben sir a rettenetes kard, csapásaik alatt hullik az ellenség, óh! ók méltó fia hazánkunk, méltók azon helybe, ahol most kízdenek. Mennyivel jobban hecsülünem önt Bérnői ur, ha a csaták zivatárban látnám villámlani kardját, melyet hüvelyében pihentet?!

Sándor az ajkába harapott, e vágás nagy fájdalomt okozott neki, mert érezte, hogy e szemrehányás nem érdemlé.

— Amália! — mondá Sándor fájdalma san — kardomat lábai elé teszem, hogy megvédelmezhessem, s csak holttestemen keresztül érthetlek szentségtelen kezek! — Ah! ön jól megválogatja szavait mondá Amália szokatlan hűvel, lábaim elé teszi kardját, amelynek az ellenség szívé-be volna a helye, — az én életem meg-védéséért pirul kardja a hüvelyben, — ez kényelmes dolog. Menjén a eseklvés ter-re, menjén kízdeni azon földért, amelyért vérdíjat adtak öseink, — s aztán hozza vissza esorbátlan kardját, akkor majd megpihenhet a békés tűzhelynél! —

Amália nagyon elhagyta magát ragad-tatni. Sándorban az ő boldogtalanságának okozóját látta és véghetetlenül gyűlölte őt. Az ő szemében Sándor egy gyáva ember volt, aki csak címet keresett, hogy a gyavaság szegényföltját elföldhesse. Amáliának arczába a szégyenérzet pirja sző-kelt azon gondolatnál, hogy ő egy ily gyáva ember neje legyen. Pedig Sándor nem volt gyáva, — őt a legnemes szá-n-dék vezérelé.

— Amália! kegyed igaztalan hozzá-m. Tudja, hogy szeretem, szeretem jobban mint életemet, a melyet megvetek kegyedért. Idejöttem, hogy mellemmel fogjam meg a golyó röpét, amely e szentelt hajlék nyugalmát zavarná, — idejöttem, hogy megaljalk kegyedért és hazámért, hisz

véremet édes hazánk szentelt pora szívá magába, s az ellenség kardján párologna a vér, melyre a gyavaság bélyegét sítte. De igaz van én bűnös vagyok, — bűnöm az, hogy szeretem, s hogy nem tudok kezé-ről lemondani! Oh! bocsáss meg e bű-nömet, bocsáss meg, hogy itt keresem a halált, ahol boldogtalan szerelm-mért oly sokat szenvedtem! — Nem! — én távozni fogok, ki, a vértől áztatott mezőkre, hogy megmutassam, mennyire szeretem hazámat, hogy mily szent előttem parancsa, óhaj-tása, — s hogy méltó vagyok öseimtől örököltem kardomhoz. Távozom, ha a szívem szakadna is meg, amidőn a ház küszöbét átlépek! —

Sándor távozni akart; de az ajtón az öreg Bérnői rohant be földült arczal, reszkető leányát magával hozva — Egy lépést sem fiam! — mondá az atya szigorú hanglajtással, — a völegény-nek jegyesét védve kell meghalni a ha-záért! — Eljöttünk mi is. Az életben min-díg szerettük egymást, — együtt éltünk, együtt haljunk is meg, ha kell! — De hol van Feri? —

Vilma Amáliához sietett, ki még min-dig az ablakon nézett ki. A két barátó megcsókolta egymást. Amália egy pontra mutatott. — Nézd édes Vilám, ott leghevesebb a harc, az ellenség a zászló köré tömörül, — nézd, hogy ingadoz a háromszín, ma-gasan lobogtatják, — nézd, hisz Feri ke-zében a lobogó; nem szabad elbuknia! A lelkesedés gyözelme a nyers erő!

Vilma arca kigyullt, — saját sze-meivel látta eszményképe hősies kízdel-mét, — majd meg remegni kezdett, reme-gett Ferencz életeért. — Nézd! — folytatta Amália lelkesülten — nézd a harezok átszellemül tekinté-tét! Ferencz a legnagyobb veszélyben, — nagy Isten! az ellenség elnyomja őket! — Ferencz valóban a legnagyobb ve-

szélyben forgott, az ellenség túlereje ke-resztül törte a sorokat. Most kettő volt vágza a magyarok hadereje. Ferencz ke-zére egy súlyos csapást mérték; de ő erősen tartá a zászlót, bár a vér magas sugárban lövelt kezéből. Borzasztó volt a tusa e jelvény körül! Végre lehanyaltott a kar, a zászlót diadalmasan vitte magával az ellenség.

Vilma ájultan rogyott le, amidőn Fe-rencznek vért látni folyoi.

A legkényesebb pillanatban jelent meg Lajos, bátor vitézével, s halálmegvetéssel rontott az ellenség mámoros hadára. A harc rövid volt; de heves. Lajos vissza-vette a zászlót, s diadalmas mosoly szelé ajkát, amidőn a lobogót átnyújtá Ferinek. E kudarcz feltüzelt az ellenség diadal-vágját, s kétszeres erővel tört hadainkra, hogy e esorbát kiközösítélje. Lajos nem távozott a zászló mellől. Harcolt mint egy oroszlan. Ferencz fejére egy hatalmas esá-pást mérték, melyet Lajosnak kardja há-rított el. Tehát megmenté barátjának életét! De e pillanatot fölhasználták, s Lajos, ki elhárítá a vágást, melyet barátja fejére mérték, nem rendelkezett anyui idővel, hogy a mellének irányzott döfést kikertélje. Esméleltenl esett le lováról. A barát e-szett; de a zászló becsület meg lett mentve! — Az ellenség futásban kerestett menedéket. —

II.
 A gróf saját szemével nézte végig azon vivtóséges harcot, melyet fia és La-jos vívtak. Látta és tudta, hogy Ferencz életét Lajos menté meg, mig ő ellenben el-bukott. Kimondhatlan hálat érzett ezen hős iránt, ki visszaadta egyetlen fiát Ferencz-ek életnek. Most már teljesen tudta méltá-nosolni Amáliának rokonszenvét, hisz min-denül büszke lehetne ily férjre. Azonnal intézkedett, hogy Lajost a kastélyba hoz-zák. Tudta, hogy Amáliának örömet fog vele szerezni. Ők fogják a betegét föl-ni.

A sötétre beftüggönyözött hálózobá-ban derengő felhomály emelé a esend ün-nepességét. Minden ajk zárva volt.

Amália ott szemlélte ideáját, — latta azon mély sebet, amely Lajos szíve alatt tátongott, amely sziv oly nemesen tudott szeretni. Ott fektült a hős, élettelenül, ha-zájáért vérezve, — a gloriózs alak, ki vérelvel peccsétel meg honszerelmét! Amália halkau zokogott.

A gróf, fia életének megmentője: látta benne. Mily szent, mily magasztos azon háls-zeret, mit egy atya érez azon lény iránt, ki a rajongva szeretett fiút ragadja ki a halál tornakából?!

Ferencz karja föl volt kötve, hang-talan állt szerencsétlen barátja ágyánál, s ő szívesen magára vállalta volna a hü bá-rát szenvedését! Ferencz le volt sojtva. Sándor szemében köny csillogott. Egy hősnek dicsőségös tusáját kellett végig néznie ép tagokkal! Az ő vére meg nem folyt a hazáért. Ez kimondhatlanul fájt neki.

Vilma szent ábitatba mertllt, imadko-zott Lajos életeért, ki megmenté az ő eszményképeinek életét.

Bérnői néma volt mint a sir, mintha kínos gondolatok tépnék agyát.

Az öreg grófnó volt legtevékenyebb. Majd Lajost ápolta, — majd meg Fe-renczet ostromolta kérdéseivel, hogy faj-e még sebe, — aztán meg Amáliát vizsgá-talta, ki azon buzonyást tette a társaságra, mint aki közel van a megörléshez.

Lajos haláspápadt volt, szeméi lecsuk-vák, — azt hinné az ember, hogy már nem is él, csak ritkán tör ki kebeléből egy-egy sóhaj, — majd meg lázasan be-szélget, gyötörve a kinoktól. Amália meg-fogta a betegnek kezét, szeméből pedig könnyek hulltak a takaróra. Lajos felnyitá szeméit, ajkát nyajás mosoly játszá körül, s bágyadt tekintetét nem tudta l venni Amália könyves szeméiről.

azok beszerzését és kelendőségét meg, könnyíti, az eladónak és vevőnek egyúttal a kettő érdekét közvetítő kereskedelmi köröknek minden segédkezést és tudni való adatot rendelkezésre bocsát: ez földadata az állandó kiállításnak, melynek föllátásával a múzeum igazgatósága működését megkezdeni kívánja.

Az igazgatóság, azon szándék által vezérelve, hogy a kisipart emelje és hogy azon iparosok számára is, kik anyagi viszonyaiknál fogva áldozatokat hozni nem képesek, lehetővé tegye azt, hogy készítményeiket szélesebb körökben terjesztésük, az ipartestülteknek azon kivételes kedvezményt nyújtsa, hogy azon ipartestülettől, mely mint tagjai termékeinek kiállítója jelentkezik, csupán az egyszerű tagdíjat követelni és e mellett az ipartestületi tagok érdekeit az által tartja szem előtt, hogy a katalógusban az ipartestülettől mint kiállított megnevezve, a testület egyes kiállító tagjainak neveit és készítményeit is közli.

Alulírott eljáráság a testület tagjainak érdekeiben elhatározta, hogy ezen közhasznú intézmény tagjain belül, a hazai termékek állandó kiállításában részt vesz; a miert is fölhívja a testület versenyképes tagjait, hogy a mennyiben ezen kiállításban ipariczkaikkal részt venni szándékoznak, ezen szándékukat dr. Tróber Aladár ipartestületi jegyzőnél (Városház I. emelet) f. e. március hó 20-ig bejelenteni sziveskedjenek, hol e tárgyra nézve bővebb fölvilágosítás nyerhető. Pécselt, 1887. évi január hóban.

A Pécsi „ipartestület” eljárássága.

Közegészség.

A himlő.

Erről az emberpusztító és leánycsufító gonosz bajról, mely városunkat is fenyegeti, közöljük a következő közérdekű cikket.

A lefolyt évben hazánk fővárosában a himlő nagy mértékben dúlt s átment, hevével alább nem hagyva, az 1887-ik évre is. A védhimlővel be nem oltott himlős betegeknek a halálosá roppant nagy volt, mert 100 beteg közül 68 halt el. A kolera is dúlt Budapesten a lefolyt évben és 100 közül 35 halt el ezen bajban. A himlőben tehát aránylag két annyian halnak el, mint a koleraiban; a himlő tehát kétszeres veszélyesebb a koléránál.

A himlő ellen azonban csaknem biztosan védekezhetünk a beoltással, míg a kolera csak ilyen ellenszere, azért a rettentő himlő-betegség a beoltottakra nézve kevésbé féltelme.

A beoltottak ritkábban kapják meg a himlőt, mint a be nem oltottak s ha megkapják is — számokban beszélné — négy-szerte kevesebben halnak el közülük himlőben, mint a be nem oltottak közül. Azonban a beoltás hatása csak 7—8 évig tart: azért ilyen időközben az oltást ismételti kell. Az ismételt beoltottnak igen ritkán fordul elő a himlőbetegség s ha mégis előfordul, az oly esetek foka, hogy alig végződik halállal. Ebből láthatni a himlőoltás, különösen az ismételt oltás roppant előnyét. És mégis hányan veszik a beoltást közönyösen? Hányan vannak, kiket könnyelmű szülők még gyermekkorukban sem oltattak be, pedig nem kerülne szembé s a törvény, de meg a józan ész is parancsolja!

Kik könnyen veszik a dolgot, azok —

— Lajos! — mondá Amália a kétségbeesés kangján — ismer-e engem?

Lajos nem válaszolt, nézte, bámulta a kedves lényt, mintha a multba tekintene, mintha emlékeztetné rendező, hogy vajjon hol láthatta e nőt?

Főlemelkedett ágán; de erőlen levén, visszahanyatlott párnaira, minek következtében a szív alatt tárogató seb kinyílt és erősen ömlött belőle a vér. Az orvos gyorsan és ügyesen köztötte be újra a sebet. Lajost kimerítte a fájdalom és vérvesztés, — elájult. Csak az arezizmok kínos vonaglása árulta el, hogy még él és hogy nagyon szenved. Amália kérdé az orvost, hogy van-e remény a fölügyógyulás-hoz? Az orvos agóddva ráta a fejét. Amáliának arczikefézése elárulta azon keserű érzést, mit az orvos tagadó válasza okozott szívének. Letörtülte Lajos homlokáról a verejtéket. Lajos fölsóhajtott. Karjait reszketve emelt föl és halkán suttogta: Amália! Azután ismét lehányatlottak karjai, ajkát két szin szegélyezé és ismét elaludt. Amália letérdelt kedvesének ágya elé és elmondta a halálkölté imádságát. Nem tudott sírni. Az ő fájdalma oly szent, oly mély volt, mint midőn a szív közel van a megrepedéshez. A beteg seblázbán szenvedett, eszméletlen kívül volt, — kezeivel folyton hadanázott, ajka gőrsősen vonaglott, mintha beszélni akarna. Amália végigsimította Lajosnak forró homlokát. Főlébredt. E kedves érintés boldogított ömlött el tagjain, arczán menyei illetélt. Mervev nézett Amáliára, majd meg kétkedve tekintet körül, mintha nem lenne annak, a mit lát. Azután hevesen megragadta Amália kezét.

— Mit keresnek itt a lány kezek — mondá lázasan, — hisz a harezfiakat e kegy nem illeti meg. Adjátok ide kardomat! vagy nem látjátok, hogy veszélyben van a haza? Mit könyeztek? Azt hiszik, hogy könnyűtök erős honszerelmennél? Vagy az a térfu hivatása, hogy

nak jó lesz tudniok, hogy a himlő már nemcsak Budapesten, hanem az ország több vidékén pusztít. Szabadkán is már több mint százan haltak benne el. — Az elemi iskolák hetek óta zárva vannak; ezekre rúg az újra-oltottak száma. Szatmárt, melynek környékén a himlő szintén dúl, bár a városba még nem hatolt be, az iskolák növendékeit a karácsonyi szünetek előtt hivatalból mind beoltatták. Nálunk is orvosiak buzgóssága folytán városzerte foly az újra-oltás a művelt családokban. A közpén azonban közönyösen viseli magát e tekintetben; pedig nagyon jó lenne, ha a szörnyű vendég fogadására minden előkészület megtétnék.

Pestmegyében Kezeleten a vörös himlő nagyban pusztít; pár hét óta naponként több gyermek halt el e bajban, pedig ez szelidebb foka a himlőnek s ha vigyáznak a betege, hogy magát meg ne lútsa, rendszeren felgyógyul a beteg. Kis-Hartán is vannak himlős betegek, hol az orvos úr azon helyes gondolatra jött, hogy a himlős betegek lakására fekete táblát tettezet ezen felirással: itt himlős beteg van. Ilyen házba aztán okos ember nem megy be.

Jó lesz a következőket is tudni:

1. Az oltásra nézve. Az oltás nem faj. Egy bolhaesipés kellemetlenebb, mint maga az oltás. Az oltás harmadnapra el kezd viszketni, negyednapra hólyag támad s gyúlni kezd, ami csakély lázzal jár; a genyes hólyag nyolcznapon éri el legnagyobb terjedelmét. Kilenczedik napon kezd száradni s 6—10 nap múlva a var leperog. Az egész idő alatt fájdalmat alig, csak viszkést érez a beoltott; ennek daczára óvakodni kell a vakarástól; mert az a sebeket elmergesítené. Ki attól tart, hogy álom közben öntudatlanul vakarozik, kösse be a himlősebeket vászonkendővel. A sebeket a szőr izgatja; ilyen anyag tehát ne fűdje közvetlenül azokat. Óvakodni kell a meghűléstől — mert különben orbánézet kap a kar; — míg a hólyagok száradni nem kezdenek, a beoltott részeket mosni sem szabad.

2. A himlőbetegségre nézve. Ha valaki lázt érez, maradjon mérsékelt melegségű szobában; mert a himlő lázzal kezdődik. Ha a vörös foltok mutatkoznak, a meghűlés biztosan halált okoz; mert azok a rossz nedvek, melyek a hólyagokat okozzák s azok útján a testből kitakarodni akarnak, a hideg által visszaszorítottak a testbe s annak belső részein rakodnak le, geunyedést és azzal biztos halált okoznak. A meghűléstől különben az egész betegség alatt óvni kell a beteget Természetesen mulhatlanul orvost kell hívni, amint a vörös foltok mutatkoznak kezdenek s annak utasításait pontosan kell követni.

3. A himlő súlyos és ragadós betegség. Amilyen lelketlenség lenne tehát a himlős beteget magára hagyni: ép olyan oktalanság, sőt vétek azt szükség nélkül látogatni. Különösen a gyermekek szülők követnek el nagy bűnt, ha a himlős beteget látogatást tesznek. De még azok se látogassanak el sehová, kik a himlős beteg ápolásával foglalkoznak. Hat az orvos? Az orvos, épen mert orvos, fog tudni óvakodni a ragálytól s tudni fogja megakadályozni azt, hogy ő maga ne hordja el a ragály csiráit.

Sokan nevetnek, ha az ember ragály-csirákról beszél s azt hiszik, hogy nagy bátorságot tanúsítanak, midőn a ragály elleni védekezést semmibe sem veszik, —

az anyák könnyit törölje, s a szeretők ajkáról a szerelem mézét csókolja le, amiód a haza földjét ellenség lába tapossa? Tartásot meg könnyítétek azok megcsinálására, kik a cselekvés pillanatában az anyák keblén keresnek menhelyt! . . . Tavozatok! Hagyjatok magamra! Ne zavartok gondolatom róptól! Vagy attól féltek, hogy megörlülök? Igazatok lehet. A képelem megfeszített szalai kettépatatlanak, — fejében az egész agyrendszer forr, az értelem ismeretlen végökök megismerésére törekszik, — akaratom elé ezer akadály gördül, s úgy érzem, mintha tübeessültném erőmet, tombolok tehetetlenül. Emlékezetem eszerben hagy, vagy ténékeny fátyolkepeken mereng. Különben a megörlülés ténem is oly rossz lelkiállapot? Ha egész életemünk keresztül azon mániában szenvedtünk, hogy szeretve vagyunk attól, akiért szívünk bevult, akkor én szivesen keresem a megörlülésben boldogságot. Hagyjatok tehát megörlődnöm! Vagy tán már az is vagyok? Hisz a búlések azt mondják, hogy tébolyra mutat, ha az ember a fájdalomnak tért enged a szívében. Ha így van, akkor kettévágom azon idegszállakat, amelyek az agyat a szívvel összekötik, — hadd maradjon meg a szívnek a fájdalom, s a léleknek az öntudat. . . Nos mit kaczagtok? — Vagy ellenkeztek az élethőlesemmel elérhetlen vágyakat táplálni? — Nem tehetek róla, — utálom a bölcseszetet! Annak nincs szíve, nem tud szeretni, tehát bolond. — Ne bozsantsatok! — Letépeim ajkatokról az íróniát. A ti tanaitokat meghazudtolja az élet prózája. Ti a költészet emberei vagytok, kik a csillagokban életet kerestek, s nem érzitek, hogy magatok éltek világ-egyetem tanának parodiáját hiedtetik, — én nem követlek benneteket, nem akarok bolondabb lenni, mint amennyire egy ember bolond lehet . . .

(Folytatása következik.)

holott tudatlanok, ostobák vagy vakmerők inkább mint bátrak.

Kik nevetik a ragályról beszélőket, azokat figyelmeztetjük arra, hogy már sokan elhaltak pár nap alatt egy légy-csipéstől, igen, mert a légy előzőleg valamely dőrgén volt s arról elhozta magával a hullamérget s azt esetleg a testnek olyan helyén rakta le, hogy az — a hullamérget — a testbe behatolhatta, a vérrel összekeveredhetett s így a testet megmérgezhette. Az orvos, ha legesekélyebb karczolás vagy pörsevés van is a kezén, meg fog hullát boncolni, mert tart a hullamérgetől. De a ragályos betegségben szenvedőtől a ragály nemcsak közvetlen érintkezés folytán terjed, hanem közvetve is. A betegben lévő ragálycsirák ugyanis a levegőben úszkálnak — hacsak fertőtlenítő szerekkel azokat a levegőben meg nem semmisítik — azokat behelhetjük azok ruháinkra tapadhatnak s így a baj belénk öjtődhatik — ha hajlamunk van rá; — vagy ruháinkon, ajkainkon elviszszük s hazamenvén, bennünket csókoló kisdendeinkbe öjtőhatjuk a mérget. De azért sokan — különösen a nők — nem bírnak föllagyni azzal a veszélyes szokással, hogy találkozáskor egymást és kisdendeiket összeviszsa ne csókolják, még akkor is, ha otthon ragályos betegségben szenvedő családtagok van.

4. A himlőbeteg kötelezőszerű ápolására és bejelentésére nézve. Az 1876. évi XIV. t.-cz. 80. és 82. §- értelmében minden családító, iparos vagy gyáros, ha családja vagy háza népe, segédei, tanoncái, illetve munkásai között hólyagos himlő betegülési eset fordulna elő, tartozik a betegüléstől azonnal a hatóságig jelentést tenni, a beteget haladéktalanul orvosi segélyben részesíteni; az orvosok, lelkészek, tanítók s általában mindazok kik ilyen betegülési esetről tudomással bírnak, szintén kötelesek a városi rendőrségnek azonnal jelentést tenni, mely kötelezősége elmulasztása az 1879. évi XL. t.-cz. 99. §-ban megállapított 300 forint terjedhető pénzbírtalással sújtathatik.

És ez igen helyesen van így; mert a ragályos betegségek a közegészséget fenyegetik; a közös bajnak csak közös erővel lehet ellenállni s azért annak megakadályozására s illetve elyomására mindenki köteles közreműködni.

Különfélék.

— Városi közgyűlés. Pécs szab. kir. város közgyűlése aug. 1. hó 28-án (hétfőn) rendes közgyűlést tart. A tárgyszorok több érdekes tárgyat tartalmaz. Többek közt tárgyalatni fog az új színház ügye is. Városi képviselőink különös figyelmébe ajánljuk.

— Közvacsora. Ha Karneval ő herczegségét sok mindenféle hivatali mellett ha árd kártyásnak is tekintjük, ugy farsang utolján girigarit csinált; mert nem habozunk elismerni, hogy a nögyelet hétfői közvacsorája ő herczegségének legnagyobb remeklései közé tartozik. Csupa vígság minden sarokban; a sok leány és menyecske-egész odaadással rakta a csárdásokat, legalább nem emléksztünk, hogy a farsang folyama alatt ily sok résztvevője lett volna nemzeti táncunknak. A soupe-esárdás épen tiszter lett megújra, ugy látszik sietett mindenki letanzolni az ez évre valójat. Nyolcz óra tájban a katonai zenekar már „stimmeln” kezdett; az étt remben pedig az egylet által ad hoc fölkért rendezők Epikurnak hoztak meg előleges áldozatukat. Jófórmán alig ehettek valamit, csapatonál jöttek a lányos és lany nélküli mamák, kik, hogy hiába ne jöttek legyen, Horváth Laezi rágyújtott egy tíze, magyar nőára és a jó kedv kezdetét vette, mely gradatim fokozódva csakiamar elérte azon pontot, amit a német „gemüthlicheit”-nak nevez. Az első négyest körülbelül 70 pár táncolta, de már a következőket jóval többen. Szátnet alatt női kezek szolgáltatták a pompás ételeket. Volt elég, még a ezigányok is marékszáma ették — a tart. A tisztikar is meglehetőss számmal volt képviselve, valamint nem volt hiány jó falusi típusokban sem; azonban mint rendszeren, vidéki urambátyámek inkább a palackoztat szorongattak, miközben megszólalt a magyar nótá, s ha jó kedvük dalban nyert kifejezést — kinek mi köze hozzá? — „Vége ha jó, mindene jó!” — tartja a közmondás. Ezt mondhatjuk Karneval ez idei rövid pralmáról. Hogy aztán hány lakodalmon lesz meg a folytatása — az már a szerelmesek dolga — na meg a plebánosoké. Tudósítunk a hólygkoszorúból a következő nevetek jegyzte föl: Lányok: Andabázy Nina, Benyovszky Irén (Szt.-Lőrincz), Borovics Jolan, Börzönyy nővérek, Csokunay Terka, Danicz nővérek, Decleva Zsela, Dövényi Gábris, Dobszay Marika, Futima Róza, Gerdenich Teréz, Graics Róza, Hantossy Ilka, Hermann Riza, Hoffer Melanie, Hönig nővérek Horváth Marika, (Szt.-Lőrincz), Kindl Ilona, Kovácsics Vilma, Kubovich Gábris, Kunz Sarolta, Kozáry Emma, Lítke Camilla, Lítke Jenny, Lítke Marika, Ludwig Ilka, Mestrics Ilona, Németh Fanny (Somogy), Obetó Gizella és Lujza, Pecha Irma, Pósonyi Marika (Szigetvár) Ratkovich nővérek, Schneckenberger nővérek, Stern nővérek, Takács Jenny, Tálossy Irma, Tallian Cziil és Jenny Váry Piroka, Waller Irma, Zach Klára, Zsille Etelka. A szónokok: Benyovszky Elemérné (Szt.-Lőrincz), Bartossághné, Buday Béláné,

Decleva Vilmosné, Dienesné, Egrnyé Hanur Judit, Erdősiné, Girardiné, Hoffer Károlyné, Igalics Radivoné, Kiss Józsefné, ifj. Kiss Józsefné, Koharies Jánosné, Májerne, Mutschenbacher Vikorné, Nagy Károlyné (Szt.-Lőrincz), özv. Nagyné, Seyné (Szt.-Lőrincz), Szieberth Nándorné, Sípöcz Istváné, Thalerne, Vécsey Istváné, Rónaky Ignáczné, Böhm F.-né és még — sokan. A mulatság a hajnali kakas-szón túl — napvirradtig tartott.

— Farsangi estély. A pécsi dalárda hushagyó kedden a farsangnak bezárásul estélyt rendezett, melyen a 12 pontból álló műsor 3 kivételével, komikusabbnál-komikusabb darabokból volt összeállítva. A Hattyu nagy terme egészen megtelt közönséggel, érdeklődéssel és figyelemmel hallgatva végig az előadásokat, melynek kifejezéssel számtalanszor hangzott föl taps és éljen Maga a dalárda a Honfidal, népdalok és a Népfölkelő indulóját produkálta a töle megszokott sikerrel. „Völegény és a férj” trétás kettőt Hillebrand és Jilly mutattak be, élénk nevetés között. A vén cigány monológ Fintha adta elő. Különösen nagy hatást csinált, midőn elmondta, hogy legelőbb baja volt a bandának a primással, ki annyira összekeveredett a menyecskékkal, hogy egy kellett megszöknie. A hely bogyors zsidó (Ernst, Petz, Hirt és Kozáry) éneke és táncza fölött nagyott kacagtak. Wachauer a nyaktörő hegedő-koncertben nagyszerűen parodizálta a hegedőművészeket. A dohányszó és búrntózó (Hillebrand és Hirt) sem tévesztette el hatását. Az operai énekesnő fölvetül kísérleténél Hoffer (direktor), Seletényi (apa), Ernst (énekesnő) nagy mulatságot szereztek a közönségnek. Az olasz vándor-dudás csapat nagyon eredeti volt. Hegedűs a szájával igen hűen utánozta a primadonást. Szilz a menyorszög kapuja előtt ezimű komikus magdánt Jilly énekelte. Hillebrand és Hirt „Müller és Schultze” káprival — melyek tartalma városunk életéből vették — kiváló tetszést arattak. Az estélyen Jónás Janesi népzenekeka játszott.

— Iskolai mulatság. Libscheer Vilma, a jó hirtvének örvendő leánynevelő-intézet-tulajdonosó növendékei részére kedélyes batyu mulatságot rendezett mult vasárnap. Az apróság a zongora ítemeire lejtett ugy, ahogy tudott s e tarka lepkék vig ugrándozásaiba nem kis mérvben gyúlt a tekintélyes számmal megjelent szülők lelkező öröme is. Jelentve a kir. tanfelügyelő, ki Mendlik apat-plebános fölköszöntőjére az intézet előnyére kimagasló s igen hűzőleg választ adott, mely az intézet vezetőinek s a szülőknek egyaránt jó hatáson megnyugvást kölcsönzött. Volt szavaltat és műneke, majd pedig eszem-iszem, melyből nagyrészt kivette a 80 főnyi öreg, de az apraja sem maradt vissza mivtegy 60 liliputi táncos és tánczos. A kedélyes délutáni mulatság ellazított éjfélig.

— „Bosnyák-bál.” De hogy is az! Magyar bal a javából. Nagyon hibásan keresztelték el a mi budai külvárosi polgáraink táncmulatságát, mely szombaton a „Zöld kordó”-ban tartatott meg, bosnyák bálnak. Magyarok a mi budai külvárosi polgárainak szívet és lélekkel egyaránt; magyarosan is mulattak, fényes jó kedvvel, cigány zene-szóra, kivilágos kirivardtig. Tomancsek Károly, ez a karakán észjárásu vendéglos sok mindenféle „erdekeséget” gondolt ki vendégeinek a mulattatására. Volt még villamos világítás is! Nagybán fokozta az érdeklődést az a „sarga esikő” is, a melyet egy fánkba bujtattak. Nem is mindennapi dolog egy fánkba egy „sarga esikőt” bujtatni, még akkor sem, ha mindjárt egy es. k. arany formájában történik is meg a turesa miütt. A vendégek persze nyakra-főre vették s ették a fánkot, s mindegyik leste-várta, hogy melyikben lesz az arany. Végre egy tal fánk elköltése után Vidákovics polgártársunk leánya bukkant az anyraya ilyen mulatsága sem egyhamar lesz a mi külvárosi közönségünknek.

— Por és hamu. Még egy zeneltem, a esillárok fénye kialszik, a bálókóbból szépen hazamegynek s azután vége a farsangnak, kezdődik a bójt. A valóságkotta természeti törvény, a ledér emberek farsangi kimerülése után pihenésül, okulás. A bójtben élt volna az ideje, hogy okujunk a farsangi léhaságokon. A bálók a hogy most vannak, nem ártatlan, kedélyt üdítő vigalmak, hanem hűség vásárainak kirakatai, s az adósságinálás művészetének kiállításai. Illúzió-foszlányok, egy nemzet gazdasága rongyokban kifejezve. A fiatal leány örömpeszeve meg első bajjába, a fényvel, ragyogással uszó terebben véli föltalálni magát. A zene édes, kábító hangjai dajkálják reményeit, hogy megtalálja a szivkírály, kiről regényolvasmányúiból és delejes önkénytelen ábrándjaiból magának képet alkotott. Nem sokára röpitik a kinyílt golyák a táncba, előtte állnak az öregek, komolyab legények, kiknek ugynevezett tisztességes szándékuk van. Elmerülnek a szép, kedves, kellemes leány nézésébe és ök, — a kiknek már jögnak van jövőt alkotni, kiknek öszebevegült szakállá már a gondok miatt, míg másnak homloka koponyájáig nyul — ök már munkában korán véntül agyastárok, öregek harmincz, negyven éveikkel, a mikor még csak a férfior kezdődik. A fiatal leány észre sem veszi öket, leszorulnak a térről a vékony gölyácskák uralkaj azt. A komolyabb férfiak nem is jutnak a báliszerpségek közelébe, ha csak nem notabilitások

legfőlebb a papák és mamák kaczerkodnak velök. Az első farsang járja. A leánykák nevei még ujak a hirlap báli tudósításában, csak a jó táncos báli gyerekek körözik . . . A második farsangon a föltűnő szépségek, az újabb szépségek kiszorítják az első korosztályt, s a második már kénytelen kevésbé kapos dand táncosokkal beérni. A báli névsor a miert a leányok és nők annyira epednek szállítják alá értéküket. A hatodik, hetedik farsangon már azután a kopasz urak, de nem a munkás hivatalnok, hanem a házasság kergetők osztályából képezik az udvart. Az első év táncosain legfőlebb kegyelem fordulokkal, udvariassági négyesekkel szolgálnak azokon a házi mulatságokon, melyeket az előtűlő báli szépségek mamái és papái rendeznek. A házasságok ma sem az égben sem a bálteremben nem köttetnek, hanem a Wertheim szekrényekben és telekkönyvekben.

— Hymen. Dr. Krasznay Miklós pécsi köz- és váltó ügyvéd eljegyezte Grossinger Juliska kisasszonyt Újvidékről.

— Tervevett hangverseny. Ha nem is valami világra szóló művészekből ered, azért mégis közönségünknek tán jobban fogja érdekelni. Ugyanis Hoffer Károly városi zenetanító odátöreszkik, hogy a zeneiskolákkal március hóban a „Hattyu”-teremben előadást tarthasson. Az igen mérsékelt bemeneti díjat valamely városi jötevény ezéla kívánna fordítani. Ugyanekek, ha a „felsőbb” engedély megadatik rá, énekelnek a polgári leányiskola növendékei is.

— Panasz a posta ellen. Soha anny panasz nem merült föl a lapok haanyag sors expedialása miatt, mint az idén. Lapunk már a tizenötödik évfolyamát járja, de fönnállás óta összesen nem érkezett be hozzánk annyi reklamáció, mint a menyey az idén rövid két hónap alatt. Ez természetesen türethetetlen állapot. Az előzőt jogosan megkívánja, hogy a lapot, melyre fizet: p o n t o s a n megkapja. Nekünk is érdeklünkben áll, hogy lapunk számai rendszeren eljussanak előfizetőkűhöz. Mi gondosan expedialunk, de mi haszna, ha a postán, akár helyben, akár a közvetítő postán elkallódik a lap s az előfizető nem kapja meg. E baj okátólentlön orvoslанд. S éppen ez okból fölvetülünk lapunk előfizetőit, ha netán többen is volnaak, a kik lapunk ez évi számit hiányosan kaptak meg, legyenek szivesek reklamálni s mi a már kezűnkél lévő reklamációkkal egyetemben fölterjesztjük a soproni postaigazgatósághoz panasz-levélünkkel. Reméljük, hogy talán csak lesz némi fogafatja. Ha ez sem használna, úgy a közlekedési miniszteriumhoz kell folyamodnunk, hogy lezoktasunk azokat a potyondó fráterokat az ingyen újság olvasásról, kik a postae-expeditorság ürve alatt — elemelik lapunk egyes számit.

— A tüzoltóság érdekében. Vasszary Gyula rendőr alkapitány, a városi tüzoltóság ügybuzgó parancsnoka valóságos lelkesedéssel, szivos buzgósággal vette kezébe a tüzoltóság ügyét. Legújban gyűjtést indított meg az elavult szerek pótlására s két tíze tesekendő beszerzésére. Maga személyesen jár a gyűjtő-ível házról-házra, a mi kétségkívül önteladoló munka s már igen szép összeget sikerült neki az üdvös cél érdekében összegyűjteni. Kitartást és sok adományt kívánunk!

— A kereskedő-egyletből. A mult hétény nyertek befejezésüket a négy hónapán át tartó esti kurzusok. Kedden este dr. M u t s c h e n b a c h e r Viktor jogakadémiai tanár fejzte be tanfolyamát a kereskedelmi jogból, s előadásának komoly tárgyú számos példával tette élénkebbé, a nagy száu hallgatóság nem csak feszült figyelemmel, de zajos tapsokkal jutalmazta előadóit. Az ifjusághoz intézett bunszavaira T a u s z i g Armin kereskedő és alelnök lelkes szavakban válaszolt, megköszönve s a jövőre is kikérve az egylet részére a derék és jeles tanárnak jóakór támogatását. — Szombaton este dr. L o n c s á r József jogakadémiai tanár tartá záró előadását a nemzetgazdaságtanból a távirtdi közgazdasági jelentőségéről. A népszerű formába öntött érdekes és részleteiben vonzó előadásban a tagok teljes számban s a természet szulósággal megtelten jelentek meg. Előadó esti 11 órakor befejezvéen a ciklust, áttért Schultze-Deliseh a kereskedő-egyletek megalapítójának az 50-es években kifejtett nemes törekvései eseteleséről. A kereskedő-ifjuság nagy lelkesedéssel fogadta s tömegesen tödült azon zászoló alá, melyre e szavak voltak írva: „Önképzés — szellemi haladás.” Hazánkban Budapesten létesült először 1865-ben a kereskedő ifjak egyesülete, mely társulás eszméje mellett a hazafias szellem, a kereskedő osztály magyarosítása ébresztésében is nyilvánult. Elnöke Kemény László, az egylet talajdonképi megalapítója volt, ki azonban nem sokáig örvendettett eszméjének megvalósulást, mert hazafias tevékenységének előfőtén ragadta őt ki e körből a halál. Utána oly nevekkel találkoznunk az elnökségben, minő Weninger Vinczé, Keleti Károly s utána Horn Edé, kitűnő közigazdánk volt, melyek az egylet jelentőségéről eléggé taunokodnak. A hazafias irányu kereskedelem baratai örömmel szemlélték az egylet fölvirágzását. Az ezután következő időszak keveset mutat-hat föl, a létérti kitzelemben folyt ez le, egy nagy ellensége volt: a k ö z ö n y. 1879-ben dr. Herich Károly választott meg elnöké. Az új elnökkel a közönyt

ny élet s érdeklődés váltotta föl. Az egy-
 letben ugyanis a gyakori fölolvások alatt
 igen nagyszámú s díszes vendégszoru
 zokott egybe gyűlni. Herich azonban
 azon hiszemben volt, hogy a tagok a ven-
 dégek iránti tekintetből nem ritkán távol-
 létkül tündökölnek s mintán ezen föl-
 olvasást művelő rendszer inkább a közön-
 ségre van szánva s a tagokra nézve az
 óhajtott szellemi haszonnal kevésbé jár,
 ez szerényebb talála kereskedő ifjaink
 művelésére a szak-olttatást a keres-
 kedelmi tárgyakból az esti órákban, melyre
 azonnal számos hallgató jelentkezett. Az
 előadásokat a kereskedelmi akadémiá-
 tanárai tartják. S ime az egyet Herich buz-
 gókodása folytán fölvirágozott, anyagilag
 is erősült, a könyv megértők, a tagok
 száma 250-ról 800-ra emelkedett. A pé-
 csi kereskedő ifjúság ez irányban
 tette meg e fél folyamán az első
 reform-kísérletet. Koronázta áldás ez
 eszme megvalósítását, s előadó a vizont-
 talalkozásig az ifjúság szíves jó emléke-
 tájlanja magát. A kiváló nagy számú hall-
 gatószámú nem akaró s zajos tetszés-
 nyilatkozatokkal fogadta az előadást. Tau-
 szig alelnök rövid és magvas szavakban
 közölte meg előadónak az egyet nevé-
 ben az ifjúság önképésére irányuló buzgó
 és odaadó tevékenységét, ez esték föl-
 vilámoztak az egyleti életet, mivel azok
 mindenkör élvezetesekek s a kereskedő
 tanulságosok voltak. Ezután Fürst Gyula
 egyleti titkar adott még külön kifejezést
 a kereskedő ifjúság mely halála s előadó
 személye iránti tisztelet ragaszkodásának.
 Dr. Lőnesár József meglátottan köszönt
 meg szerény törekvéseinek eme méltatá-
 sát, a kereskedő ifjúság meleg rokonsze-
 vet, s kijelentette, hogy az ifjúság önkép-
 zésének valamint a múltban, úgy a jövő-
 ben is mindenha odaadó hiva lesz. — S
 ezzel az egyleti év lezáródik s legközelebb
 leend megtartva a beszámoló közgyűlés
 és tisztújítás.

— **Körösztös háboru.** Mult számunk-
 ban e czim alatt megjelent hírtukre vo-
 natkozólag nyert hivatalos értesülés alap-
 ján iratjuk, hogy ama bizonyos köröszt
 eredetleg nem a jelenlegi helyén, hanem
 jóval fölébb volt s leomolván, renoválva
 került jelenlegi helyére, hol azonban a
 közlekedés s a járőkelők által való be-
 piszkolása miatt nem maradt. Schwarz
 József dr. orvos vallásos érzelmeit — mint
 utólag értesültünk — épen nem sérti ezen
 emlék; hanem a szomszédos keresztény
 szolo tulajdonosok kívánják alkalmasabb
 s szebb helyre juttatni. Ez ellen már az-
 tan semmi szavunk.

— **Királyi kegyelem.** O felsége Klu-
 novszky József pécsi ügyvédnek kettős
 hazasság vétsége miatt a kir. ítélő tábla
 által kiszabott s a kir. kuria által helyben
 hagyott két havi fogház-büntetését ele-
 gemi kegyeskedéssel, minél fogva nevezett
 ügyvéd egy évi föllüggesztés után az
 ügyvédség gyakorlatába visszahelyeztetett.

— **Halalozás.** Fesztli Rajnar ügyvéd,
 a nemetből s baranya-sellyei uradalnak
 ügyésze t. hó 25-én huyn el életének
 70-ik évében. A boldogult hült tetemet
 27-én d. u. 4 óraker teszik örök nyugal-
 omra. — Berties József életének 70-ik
 évében hettől jobb létre szentelűt. —
 Ettel György t. hó 23-án halt meg éle-
 tének 43-ik évében. Temetése 25-én volt.
 — Kollár J. pécsi polgár szép reményű
 növendék-pap fia, ki az idén a gimnáz-
 iumi 8-ik osztályba járt, mult vasárnap
 temeték el. — Beke hamvaikra!

— **Meghívó.** Szigetvárt, 1887. évi
 márczius 5-én, a „Korona“ vendéglő nagy-
 termében b a t u n b a l rendezetik. „Rende-
 zők: Duchon József, Fenyőssy Ödön,
 Holscher Ferencz, Kainer Adolf, Ko-
 hársy Ferencz, Rechner Sándor,
 dr. Szabó István, Weichard Rezső,
 Duchon Ödön, Farkas Gyula, Jakab An-
 dor, Kopecky Antal, Németh István, Os-
 esodal Lipót, Szöllőy Géza, Tóth István,
 Váradi János, Salamon Gyula. Kik meg-
 hívóra megigényt tartanak, azok Salamon
 Gyula urhoz fordulni kéretnek. A tiszta
 jövedelem a Szigetvárt létesítendő kör-
 ház alapokéja javára fordítatik; mely
 célra föllüggesztések köszönettel fogad-
 nak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté
 8 óraker.

— **Véres nászút.** Valóságos háború
 színhelye volt Baar községe a közel mult
 napokban. Ugyanis egy duna szekesői szerb
 ifjú Somberokról nősülvén, több fogatból
 álló szokasos lakodalmas menet kíséreté-
 ben vitte b a z a menyasszonyát. A menet
 útját Baarnak vevén, a baari réteken haj-
 tott keresztül. A baari csász azonban
 útjokat állván, kijelentette, hogy a réte-
 ken nem szabad kocsival járni. Erre az
 egyik fuvaros a kocsirol leszállt oly szá-
 dékkel, hogy a császt megtámadja; ez
 azonban puskát szegezett megtámadójára,
 ki hirtelen kiütötte a csász kezéből a
 kegyvert; erre többen is leszállván a ko-
 csikról, a császt össze-vissza verték, pus-
 kaját pedig darabokra törték. A csász
 erre a faluba szaladt és értesíté a falu
 népét a történetéről, minek az lett a kö-
 vetkezménye, hogy midőn a lakodalmas
 menet a baari nagy koresma elé ért, hal-
 tákkal, dorongokkal s több effélével föl-
 fegyverezett népömeget várta a duna-
 szekesieket. Alg érkeztek ezek a hely
 szinére, a baariak nekik estek, lerántot-
 tak a kocsirol és útni-vern kezdtek; a
 duna-szekesieket pedig késekkel s meg-
 tamadóikkal elszedett eszközökkel védtek
 magukat. A valóságos csatát képező du-

lakodás félóránál tovább tartott. A csata
 azzal végződött, hogy a duna-szekesieket
 súlyos sebesültjeik fölzedvén, azzal a
 fenyegetéssel távoztak, hogy e vereséget
 bosszút fognak állani. A baariaknak is
 négy súlyos sebesültjük van. A meny-
 asszony és völégény is hatalmas felegek-
 ben részesültek és bizonyára feledehien
 lesz előttük nászútjuk.

— **Vidéki csöndélet.** Bácséden az éj-
 leli rablás napirenden van és ennek meg-
 fékezésére még eddig sem a szolgabírószag
 sem e csöndőség hajlamot nem érez. Tu-
 dósítunk, ki a helyszínen járt, a vakmerő
 betörésekről részletes leírást fog küldeni.
 Addig is az illetékes közegektől gyors el-
 járást várunk.

— **A honvédelmi miniszter** körrendelet-
 ben hagyta meg, hogy minden honvédtisz-
 tnek a polgári hatóságoknál való ál-
 landó alkalmazását az illető hatóságok
 jelentésként be annál a honvédpáncsnok-
 ságnál, melyhez az alkalmazott tartozik.
 Ez intézkedés azért vált szükségessé, mert
 gyakran megérik, hogy azok a honvédti-
 ztek, kik polgári hatóságoknál alkalmaz-
 tást nyertek és a honvédségnél saját ké-
 relmükre a tartalékba helyeztetek át, ha
 hivatalukat bármikébb az ideiglenes al-
 kalmaztatás után elvesztették, akkor véte-
 tik föl magukat ismét a tényleges ál-
 lomnyba, mikor helytük már be van töltve
 s így tetemes költséget okoznak. Az em-
 litett rendelet oly kép szünteti meg a
 viszás helyzetet, hogy a polgári szolgálatba
 lépő honvédtisztek ezután csak akkor té-
 tetnek át a tartalékba, ha állomásukat
 teljesen elnyerték; addig pedig mint
 szabadságoltak, természetesen járulékaik
 föllüggesztésével, evidenciában tartanak.

— **A pécsi jótékony ügyelet** által t.
 hó 21-én megtartott közvaesórán az egész
 bevétel (262 ft 60 kr., adományokkal és
 10 ft föllüggesztéssel együtt) volt 817 ft
 60 kr. Kiadás 387 ft 60 kr., maradt
 tiszta jövedelem 430 ft. Föllüggesztések:
 Schmidt Lajosné 3 ft, Cseh Bertalan, dr.
 Dämpf, Heger N., Tóth István, N. N. és
 N. N. 1—1 ft, összesen 10 ft.

— **Körösztös háboru.** Mult számunk-
 ban e czim alatt megjelent hírtukre vo-
 natkozólag nyert hivatalos értesülés alap-
 ján iratjuk, hogy ama bizonyos köröszt
 eredetleg nem a jelenlegi helyén, hanem
 jóval fölébb volt s leomolván, renoválva
 került jelenlegi helyére, hol azonban a
 közlekedés s a járőkelők által való be-
 piszkolása miatt nem maradt. Schwarz
 József dr. orvos vallásos érzelmeit — mint
 utólag értesültünk — épen nem sérti ezen
 emlék; hanem a szomszédos keresztény
 szolo tulajdonosok kívánják alkalmasabb
 s szebb helyre juttatni. Ez ellen már az-
 tan semmi szavunk.

— **Királyi kegyelem.** O felsége Klu-
 novszky József pécsi ügyvédnek kettős
 hazasság vétsége miatt a kir. ítélő tábla
 által kiszabott s a kir. kuria által helyben
 hagyott két havi fogház-büntetését ele-
 gemi kegyeskedéssel, minél fogva nevezett
 ügyvéd egy évi föllüggesztés után az
 ügyvédség gyakorlatába visszahelyeztetett.

— **Halalozás.** Fesztli Rajnar ügyvéd,
 a nemetből s baranya-sellyei uradalnak
 ügyésze t. hó 25-én huyn el életének
 70-ik évében. A boldogult hült tetemet
 27-én d. u. 4 óraker teszik örök nyugal-
 omra. — Berties József életének 70-ik
 évében hettől jobb létre szentelűt. —
 Ettel György t. hó 23-án halt meg éle-
 tének 43-ik évében. Temetése 25-én volt.
 — Kollár J. pécsi polgár szép reményű
 növendék-pap fia, ki az idén a gimnáz-
 iumi 8-ik osztályba járt, mult vasárnap
 temeték el. — Beke hamvaikra!

— **Meghívó.** Szigetvárt, 1887. évi
 márczius 5-én, a „Korona“ vendéglő nagy-
 termében b a t u n b a l rendezetik. „Rende-
 zők: Duchon József, Fenyőssy Ödön,
 Holscher Ferencz, Kainer Adolf, Ko-
 hársy Ferencz, Rechner Sándor,
 dr. Szabó István, Weichard Rezső,
 Duchon Ödön, Farkas Gyula, Jakab An-
 dor, Kopecky Antal, Németh István, Os-
 esodal Lipót, Szöllőy Géza, Tóth István,
 Váradi János, Salamon Gyula. Kik meg-
 hívóra megigényt tartanak, azok Salamon
 Gyula urhoz fordulni kéretnek. A tiszta
 jövedelem a Szigetvárt létesítendő kör-
 ház alapokéja javára fordítatik; mely
 célra föllüggesztések köszönettel fogad-
 nak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté
 8 óraker.

— **Véres nászút.** Valóságos háború
 színhelye volt Baar községe a közel mult
 napokban. Ugyanis egy duna szekesői szerb
 ifjú Somberokról nősülvén, több fogatból
 álló szokasos lakodalmas menet kíséreté-
 ben vitte b a z a menyasszonyát. A menet
 útját Baarnak vevén, a baari réteken haj-
 tott keresztül. A baari csász azonban
 útjokat állván, kijelentette, hogy a réte-
 ken nem szabad kocsival járni. Erre az
 egyik fuvaros a kocsirol leszállt oly szá-
 dékkel, hogy a császt megtámadja; ez
 azonban puskát szegezett megtámadójára,
 ki hirtelen kiütötte a csász kezéből a
 kegyvert; erre többen is leszállván a ko-
 csikról, a császt össze-vissza verték, pus-
 kaját pedig darabokra törték. A csász
 erre a faluba szaladt és értesíté a falu
 népét a történetéről, minek az lett a kö-
 vetkezménye, hogy midőn a lakodalmas
 menet a baari nagy koresma elé ért, hal-
 tákkal, dorongokkal s több effélével föl-
 fegyverezett népömeget várta a duna-
 szekesieket. Alg érkeztek ezek a hely
 szinére, a baariak nekik estek, lerántot-
 tak a kocsirol és útni-vern kezdtek; a
 duna-szekesieket pedig késekkel s meg-
 tamadóikkal elszedett eszközökkel védtek
 magukat. A valóságos csatát képező du-

— **Véres nászút.** Valóságos háború
 színhelye volt Baar községe a közel mult
 napokban. Ugyanis egy duna szekesői szerb
 ifjú Somberokról nősülvén, több fogatból
 álló szokasos lakodalmas menet kíséreté-
 ben vitte b a z a menyasszonyát. A menet
 útját Baarnak vevén, a baari réteken haj-
 tott keresztül. A baari csász azonban
 útjokat állván, kijelentette, hogy a réte-
 ken nem szabad kocsival járni. Erre az
 egyik fuvaros a kocsirol leszállt oly szá-
 dékkel, hogy a császt megtámadja; ez
 azonban puskát szegezett megtámadójára,
 ki hirtelen kiütötte a csász kezéből a
 kegyvert; erre többen is leszállván a ko-
 csikról, a császt össze-vissza verték, pus-
 kaját pedig darabokra törték. A csász
 erre a faluba szaladt és értesíté a falu
 népét a történetéről, minek az lett a kö-
 vetkezménye, hogy midőn a lakodalmas
 menet a baari nagy koresma elé ért, hal-
 tákkal, dorongokkal s több effélével föl-
 fegyverezett népömeget várta a duna-
 szekesieket. Alg érkeztek ezek a hely
 szinére, a baariak nekik estek, lerántot-
 tak a kocsirol és útni-vern kezdtek; a
 duna-szekesieket pedig késekkel s meg-
 tamadóikkal elszedett eszközökkel védtek
 magukat. A valóságos csatát képező du-

— **Véres nászút.** Valóságos háború
 színhelye volt Baar községe a közel mult
 napokban. Ugyanis egy duna szekesői szerb
 ifjú Somberokról nősülvén, több fogatból
 álló szokasos lakodalmas menet kíséreté-
 ben vitte b a z a menyasszonyát. A menet
 útját Baarnak vevén, a baari réteken haj-
 tott keresztül. A baari csász azonban
 útjokat állván, kijelentette, hogy a réte-
 ken nem szabad kocsival járni. Erre az
 egyik fuvaros a kocsirol leszállt oly szá-
 dékkel, hogy a császt megtámadja; ez
 azonban puskát szegezett megtámadójára,
 ki hirtelen kiütötte a csász kezéből a
 kegyvert; erre többen is leszállván a ko-
 csikról, a császt össze-vissza verték, pus-
 kaját pedig darabokra törték. A csász
 erre a faluba szaladt és értesíté a falu
 népét a történetéről, minek az lett a kö-
 vetkezménye, hogy midőn a lakodalmas
 menet a baari nagy koresma elé ért, hal-
 tákkal, dorongokkal s több effélével föl-
 fegyverezett népömeget várta a duna-
 szekesieket. Alg érkeztek ezek a hely
 szinére, a baariak nekik estek, lerántot-
 tak a kocsirol és útni-vern kezdtek; a
 duna-szekesieket pedig késekkel s meg-
 tamadóikkal elszedett eszközökkel védtek
 magukat. A valóságos csatát képező du-

Nyilt-tér.*

Elismerés az érdemek!
 Lehetetlen, hogy nyilt elismerést ne
 mondjak Liebscher Vilma leány-nevelő in-
 tézete fölött, melyben leánykaim az álta-
 lános műveltséghez megkivántató ismeret-
 eket oly szép sikerrel sajátították el;
 lehetetlen, mondom, mert a nevezett inté-
 zettulajdonos kisasszony méltan megé-
 medül, hogy a nyilvánosság előtt is elis-
 merést nyerjen.

Liebscher Vima kisasszony nemcsak
 kellő képzettséggel, szorgalommal, kedv-
 vel tanít, hanem teljes odaadással él
 intézetének.

A komoly tanítás mellett örvendtes
 multságokban is részesíti a növendékeket.
 Mint minden évben így az idén is rendez-
 tett kellemes farsangi multságot, mely
 fényesen sikerült. A szülők, rokonok nagy
 számmal voltak jelen. A tánczra maga az
 intézettulajdonos tanította be a leány-
 kákat példás ügyességgel.

Valóban megérdemli Liebscher Vilma
 kisasszony a legcsináltabb elismerést.
 Pécs, 1887. február hó 25.

Kovácsics Józsefné.

Egy jó karban levő
SÜTŐDE
 lakással együtt bérbeadó
 alsó-putorla-utca 9-ik szám
 Weidinger Ferencz gözmalmában.
 56. sz. (3—2)

Van szerencsém a t. cz. közönséget
 értesíteni, miszerint a

„Szűz-Máriához“
 czimzett
gyógyszertáramat

Pécssett, szigeti-külvárosi ország-
 uton 12. sz. a. t. hó 15-én megnyi-
 tottam.

Tisztelettel
GÖBEL KÁLMÁN
 56. sz. (3—2) gyógyszerész.

Vételre kerestetik
 egy
200 hold szántóföldből
 álló birtok; vagy haszonbérbe
egy 500 holdas.

Bővebbet a lap kiadóhivatalában.
 44. sz. (3—3)

A téli idényre
olcsó és jó tüzelőfa

szerezhető be most télre
 leszállított áron

Spitzer Adámnál
 Pécssett, a hal-téren.
 Megrendeléseket elfogadnak Simon Já-
 nos Kis-tér, valamint Krausz J. Lipót
 Király-utca.

Tüzelőfa
 hasábookban vagy felaprítva leszállított
 áron a házhoz szállít

4. sz. (10—9)
Pintér József,
 gőzfűrészgép-tulajdonos.

Megrendelések Reeh V. urnál Pécssett,
 a kis-téren is elfogadhatnak.

*) Ezen rovat alatt megjelent-kért nem vállal
 felelősséget a szerkesztőség.

NAGY FERENCZ,
 laptulajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
 felelős szerkesztő. fõmunkatárs.

Hirdetések.

4018. sz.
 1886.

Árverési hirdetmény.

A siklósi kir. járásbírószag mint telek-
 könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Géczy
 Lajos matyi lakos végrehajtásának Tóth
 János matyi lakos végrehajtást szenvedő
 elleni 197 ft 20 kr. tőkekövetelés és jár-
 ulékaik iránti végrehajtási ügyében a si-
 klósi kir. járásbírószag területén lévő Maty
 község határában fekvő a matyi 172. sz.
 tjkvben felvett 70. uj. hszsz. 68. sz. ház,
 udvartér és kertre 443 ftban elrendelte,
 és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az
 1887. évi márczius hó 15-ik napján d.

e. 10 óraker Maty község házában meg-
 tartandó nyilvános árverésen a megállapí-
 tott kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az
 ingatlan becslésének 10%-át, vagy is 44
 forint 30 krt készpénzben, vagy az 1881.
 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
 számított és az 1881. november hó 1-én
 3333. sz. a. kelt m. k. igazságtgyminisz-
 teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékké-
 pes értékpapirban a kikiáltott kezéhez le-
 tenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a
 értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
 előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
 szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Siklóson, 1886. évi november
 hó 12 ik napján.

A siklósi kir. járásbírószag mint telek-
 könyvi hatóság.

Vissy Pál,
 kir. aljbíró.

66. (1—1)

FOGMŰVÉS Z

Práger N. Ignácz!

ki fogtechnikai tanulmányait Bécsben
 az első amerikai fogorvosyi intézetben
 végezte folyó hó 23-tól márczius 5-ig
 Pécssett, király-utca, az aranyhajó szál-
 lodában tartózkodik.

Ajánlja magát a következő esetekre:
 egyes műfogak és légnymásu fogso-
 rok, legújabb amerikai mód szerinti ké-
 szítésére, rugók kapesok nélkül oly
 módon, hogy úgy az evés mint kineztetés
 a természetiekhez minden czelnak megfe-
 lelnek, továbbá: szájpadok (Obturátor)
 készítésére, szoval, minden a fog-technikai
 szakban előforduló műtettekre, egyes fogak
 néhány óra, egész fogtsort 24 óra alatt a
 legnagyobb pontossággal készítek el, és
 javításokat is elfogadok.

Magát a n. é. közönségnek nagybecsű
 figyelmébe ajánlja

teljes tisztelettel
PRÁGER N. IGNÁCZ
 fogművész.

61. sz. (2—2)

Antiphyloxerin,
 csálhatatlan szer

a szöllőtetű kiirtására,
 fényes bizonyítványok ezen szer hatásárol
 a heiligenkrauti szerzet, a Gumpoldskir-
 cheni, Pfaffstätt-ni stb. községektől. Meg-
 rendelések a feltaláléhoz intézendők.

Broschek Jakob János
 főkertész
BÉCS.
 II. Ferdinandstrasse Nro 14.
 50. sz. (3—2)

1843. szám
 alisp. 1887.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Baranya vármegye területén levő megyei utakon 1887-ik évben
 eszközöndő

fedanyag szállítás

biztosítása iránt a folyó évi márczius hó 5-én a megyei székházban (új épít-
 let, II. emelet, 19. sz. ajtó) zárt írásbeli ajánlatok utján verseny-tárgyalás
 tartatik.

Felhivatnak emnélfogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a me-
 gyei jegyzőségnél legkésőbb a kitzűtt tárgyalási napon délelőtt 9 óráig
 nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor
 beérkezett távratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az őt pécssettől zárt ajánlatok borítékán a czimzésen felílt világosan
 kiirandó a járás és megyei út neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatokban a kőbánya és járás megnevezése mellett megjelölendő
 a megyei utszakasz melyre a szállítás teljesítendő, illetve a kőanyag kiszolgál-
 landó lesz és az egyes utszakaszokra vonatkozólag az egységi árak, melyek
 előforduló tévedések kikerülése végett számokkal és betűkkel kiirandók. Vég-
 téré pedig felemlítendő, hogy az illető ajánlattevő a fedanyag kimutatást és
 a részletes feltételeket betekintette és magát azoknak, teljes elismerése mellett,
 feltétlenül aláveti.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitzűtt határnaptól kezdve
 nyolcz hétig kötve marad ajánlatához és a már benyújtott ajánlatok többé
 vissza nem vehetők.

Az egyes járások területén átvonuló minden egyes útvonalra külön
 ajánlatok nyújthatók be, az ajánlat szabályszerűen bélyegzendő és ajánlat-
 tevő által aláírandó.

Az ajánlatához bánatpénznek, készpénz, vagy elfogadható értékpapi-
 rok csatolandók.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapúl szolgáló felosztásban kitzett
 mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át
 kell kitennie.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánat-
 pénzük az árlejtés után azonnal vissza fog adatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a megyére nézve
 pedig csak az elfogadás napjától fogva kötelező.

A szállított fedanyag előírányzatának kimutatásai, és a részletes
 feltételek, melyek betekintése pályázók különös figyelmébe ajánlatik, napon-
 ként délelőtt 11-től 12 óráig a megyei jegyzőségnél (megyeház I. emelet 8.
 sz. ajtó) megtekinthetők.

Kelt Pécssett, 1887. évi február hó 24-én.

Jeszenszky Ferencz,
 Baranyavármegye alispánja.

69 sz. (1—1)

Máriaczei
gyomorcsöppek.
 Kitzűtt hatásu szer
 a gyomor minden betegségekben.

Védjegy Fõllüggesztés, rossz illatú léleket, fel-
 fúvódás, saványu
 foibõfõrdés, köhika,
 gyomorhurta, gyom-
 morégés, homok-és
 daraképzõdés, túlsá-
 gias nyálkázõdõ-
 dés, szárazság, undor
 és hõnyás förtõzés(ha
 a gyomortól ered),
 gyomorgörõs, azék-
 lygõmõs, a gyomor-
 nak étellekkel és ita-
 lokkal való túltelõdése, gázhatás, lép-
 mûj- és aranyeres bántalmak esetében.
 Egy üveges óra használati utasítással
 együtt 35 kr.
 Központi széküldés Brady Károly
 gyógyszerész által Kremsterben
 48 (Morvaország).
 Kapható minden gyógyszerárban.

Óvást! A valódi máriaczei gyom-
 orcsöppeket sokat hamisítják és utá-
 nozzák. A valódiság jeleül minden
 üvegnél piros

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Dr. Külley Zoltán siklósi kir. közjegyző, hivatalos működését Siklóson Szabó Károly ügyvéd házában 1887. évi márczius hó 7-én kezdi meg.

A pécsi kir. törvényszéknek 1887. évi február hó 19-én tartott nyilvános üléséből.

Ocskay Antal,

kir. törv. elnök.

64. sz. (1-1)

Warga Jenő,

kir. törv. jegyző.

Nagyban és kicsinybeni eladás gyári áron.

Bátorkodunk a n. t. közönséget ujonnan berendezett és gazdagon felszerelt

porcellán, kőedény és zsnimi-edény

raktárunkra figyelmeztetni. — Együttal ajánljuk *tabla*

fuvott, csiszolt, préselt és fehér kristály-üvegből

álló raktárunkat napi szükséglettel a legfinomabb luxussal.

Lámpák, csillárok és virágtartók a legnagyobb választékban kaphatók.

Mindenemü felszerelések vendéglősök és kávéházak részére üveg és porcellánból.

Lukafai üvegyár raktára, Pécsen.

7. sz. (12-9)

Singerstrasse 15. PSERHOFER J.-féle gyógyszerár Bécében

„gold. Reichsapfel.“
Vértisztító lapdacsook ezelőtt általános lapdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a lapdacsok csodás hatásukat szerencsésen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen lapdacsook számtalanszor és a legrövidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek, 1 doboz 15 lapdacsoval 21 kr., 1 tekeres 6 dobozzal 1 f. 5 kr., bórmentelen utamvét mellett megküldéssel 1 f. 10 kr. A pénznek előleges beküldése mellett bórmentes szállítással: ára: 1 tekeres lapdacsonak 1 f. 25 kr., 2 tekeres 2 f. 30 kr., 3 tekeres 3 f. 40 kr., 4 tekeres 4 f. 40 kr., 5 tekeres 5 f. 20 kr., 10 tekeres 9 f. 20 kr. (1 tekeresnél kevesebb nem küldetik szét). Számtalan levél érkezett, melyek ir. hálaft mondának egészségük helyreállítását köszönik. A hi csak egyszer tett kísérletet veük, tovább ajánlják. A számtalan köszönő iratok közül mellékelve közlünk néhányat.

Leongang, 1883. május 15.
Nagyon tisztelt Uram! Az ön lapdacsai valóban csodáhatóságú, nem olyanok, mint sok más magasztalt szerök, hanem minden minden ellenhatásnak. A húsvektor megrendelt lapdacsokból a legtöbbet barátok és ismerősök közt osztottam szét és mindegyiknek használt, még szegényeknek is akik különböző bajban és gyengeségben szenvedtek és hi nem is felelősen gyógyultak meg, de javultak tapasztaltak és még használt akarják. Felkértem tehát hogy ímet 5 tekeresét küldjön. Tölem és mindaztól, akik lapdacsainak köszönhetik egészségüket, fogadja legbensőbb köszönetüket.
Deutinger Márton

Bécs, 1881. február 20.
C. v. T.

Rege, Sz. György, 1882. február 16.
Tisztelt ur! Nem felejtetem ki előző köszönetemet az ön lapdacsairól, mert, Isten segítségével, mellett az ön vértisztító lapdacsait által gyógyult meg nem. ki már évek óta hasmenésben szenvedett; a most meg most is kell neki néha bevenni, mindazáltal má. olyanra helyreállt, egészsége hogy fiatal frissesség képes munkáját végezni. Ezen kö-

Fagy-balszam, Pserhofer J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elismerve mindennemü fagybajok és idült sebek stb. ellen. 1 téglő 40 kr.

Guga-balszam, megbizható szer guga-gadag ellen. 1 üvege 40 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemü altesti bajok ellen, kitűnő házi szer. Egy üvege 20 kr.

Utifü-vedy általán ismert jeles házi szer hurut, rekedtség görcsös-köhögés stb. ellen 1 üveg 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, gyorsan és biztosan ható, kőszvényen a legjobb szer minden kőszvényes és csúszó baj, nevezetesen hátgerincsbaj, tagszakgatás, görcs, ideges fogfájás, fülzsakgatás stb. ellen. 1 f. 20 kr.

Alpesifü liqueur Bernhard W.-tól 1 üveg 2 f. 60 kr., fél üveg 1 f. 40 kr.

Szem-essencia Dr. Romershausentól, 1 üveg 2 f. 50 kr., fél üveg 1 f. 50 kr.

Mindennemü hasonszervi gyógyszerek készletben.

Az itt nevezett készleteken kívül készletben vannak, az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek, s mindazok, melyek raktáron nem volnának, kíváncsra pontosan és olcsón megküldetnek.

Postai küldemények, előre küldendő készfűzetés vagy utánvét mellett, a leggyorsabban eszközöltenek.

Az előre beküldött pénzküldeményeknél (legjobb postautalvány, nyul) sokkal olcsóbb a postabér, mint utánvét küldeményeknél.

Eddig még felülmulhatlan a MAAGER W.-féle cs. kir. kizárólag szabadalmazott, valódi, tiszta Csukamájolaj MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlható, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: mell- s tüdőbajok, görvély, daganatok, kelések, bőrkítések, mirigybajok, gyenyél, és jobb nevlő gyógyszerárban.

Pécsen kapható: Balázs Odön, Kovács M. és Spitzér István gyógyszerárban; Reeh Vilmos — Spitzer Sándor és fiaik kereskedésében. 419. (12-8)

Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol **China-bor.**
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol **vastartalmu China-bor.**
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol **pepsin-bor.**
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol **pepton-bor.**
Dr. Mikolasch Károly-féle spanyol **rhaharbara-bor.**

Főraktár Ausztria s Magyarországra nézve (Galliczia és Bukovina kivételével) Maager Vilmosnál, Bécs, III. Heumarkt 3.

Tégla üzlet eladás.

A nagyharsányi téglauzlet társaság téglagyárát 2 hold földdel

együtt örök áron eladás végett áruba bocsátja. Tiszta jövedelem minden égetésnél mintegy 200 frtra o. é. tehető. A venni szándékozók akár személyesen akár levél által értekezhetnek N.-Harsányban Csizsár János üzleti társal. 64. sz. (2-2)

Egy kádár,

ki a budapesti m. kir. szőlő- és pinczekezelői képezdét jó sikerrel végezte, uradalmaknál hasonnemű állást keres. Czim e lap kiadóhivatalában megtudható. 60. sz. (2-2)

Meghívás.

A „siklósi takaré- és hitel-egylet“ t. részvényesei a f. évi márczius hó 12-én d. e. 10 órakor az intézet helyiségében tartandó 14. évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak. A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. Az 1886. évi zárszámadás előterjesztése, osztlak megállapítása és a felmentvény megadása.

Siklós, 1887. február hó 6-án. Vargha Béla, elnök.

Az alapszabályok 47. § a értelmében szavazati joggal az bir, ki részvényé szelvényeivel együtt a közgyűlés előtt 24 órával a pénztárnál, szavazati jegy átvétele mellett leteszi. 63. (1-2)

A PÉCSI TAKARÉKPÉNZTÁR

XLII. évi

RENDES KÖZGYŰLÉSE

folyó évi márczius hó 6-án délelőtti 10 órakor

log az intézet helyiségében megtartatni.

Mérleg-számla.

VAGYON

1886. évi december 31-én.

TEHER.

Főkönyv lapsz.	Osztrák érték forint kr.	Főkönyv lapsz.	Osztrák érték forint kr.
101. Pénzkészlet, 1886. december 31-én	67.649 04	1. Részvény-alaptőke	60.000 —
114. Jelzálog kölcsönök, 6300 kötlevel	2.599.680 24	2. Tartaléktőke	128.326 23
113. „ törlesztési kölcsönök, 887 kötlevel	762.511 15	3. Különleges tartalék-alap, értékpapírok árkülönbözetére	116.693 83
120. Előlegezek kézi zálogokra, 352 tétel	89.976 —	82. Nyugdíjalap	93.669 22
121. Váltók, 2056 darab	827.462 21	5. Jeszenszky-alap, egyleti tisztviselők özvegyei számára	3.181 16
112. Értékpapírok, 1886. decemb. 31. árfolyam szerint	1.373.460 —	6. „ reálanodai ösztöndíjakra	1.418 72
119. Folyószámlán	417.320 —	116. Takarékpéazt. betételek, 4932 könyvben	5.767.008 64
23. Hátralékos kamatok, jelzálog kölcsönöknél	26.276 66	97. Részvény-osztlak, 3 részvény után	1.311 —
24. „ törlesztési	14.385 33	116. Átmeneti kamatok, jelz. kölcsönöknél	25.312 04
25. „ előlegeknél	752 58	106. „ „ törlesztési	2.396 04
51. Értékpapírok függő kamatai	16.211 14	126. „ „ előlegeknél	455 13
32. Bér- és kamat-hátralékok ingatlanoknál	144 62	100. „ „ váltóknál	6.652 02
27. Butor- és felszerelés, 10% levonás után	1.858 —	102. „ jövedelem, ingatlanoknál	133 45
29. Ügyvédi előlegek, perköltségekre	489 87	115. „ tőke-kamat-ado	11.402 79
111. Ingatlanok	60.710 07	110. Nyeremény-egyenlegül	75.926 64
31. Törzsház	35.000 —		
	6.293.886 91		6.293.886 91

Czirer József, s. k.

Ferecny István, s. k.

Schumann József, s. k.

Lechner Antal, s. k.

igazg. elnök.

pénztárnok.

számvizsgáló.

főkönyveirő.

Jelen mérleg általán megvizsgáltott a fő- és mellékkönyvekkel egybeazonosított és a kereskedelmi törvény 199. §-ában foglalt szabályok szerint felállítottak lenni találattott.

Kelt Pécsen, 1887. február hó 10-én.

A felügyelő-bizottság:

Dévényi Iván, s. k.

Knapp József, s. k.

Jeszenszky Ferenc, s. k.

Leksza Károly, s. k.

Pfeffer Antal, s. k.

Nyeremény- és veszteség-számla.

TARTOZIK.

1886-ik évre.

KÖVETEL.

Főkönyv lapsz.	Osztrák érték forint kr.	Főkönyv lapsz.	Osztrák érték forint kr.
124. Takarékpéazt. betétek utáni kamat számlának	232.127 88	110. Nyeremény-áthozat 1885-ik évről	5.830 06
50. Alapítványok	5.519 61	126. Jelzálog kölcsönök utáni kamat számlától	179.374 61
52. Tartaléktőkék	9.864 53	106. „ törl. „ „ „ „	56.335 82
88. Kamat pótlások	183 53	122. Előlegek	5.494 92
38. Jövedelmi-ado	8.246 15	100. Váltók	48.720 92
89. Ingatlanok utáni adó	905 47	108. Értékpapírok	60.471 81
45. Törzsház	632 95	48. Folyószámlák	9.182 75
115. Tőke-kamat-ado	23.212 80	127. Késedelmi kamat	5.590 14
123. Üzleti költségek	6.675 03	105. Beirási díjak	2.636 85
107. Tisztviselők és szolgálk fizetési számlának	15.880 —	35. Arany felülfizetések	2.213 31
99. Jótékonycélok számlának, közgyűlésen kívül	336 —	109. Értékpapir nyeremény	1.825 90
104. Kegydíj	700 —	102. Ingatlanok utáni jövedelem	5.549 42
125. Ingatlanok utáni javítások számlának	355 57	98. Törzsház	2.800 —
118. Törzsház	49 40		
27. Butor- és felszerelés számlának, 10% évülés	206 64		
110. Leírások, jelzálog-kölcsön és váltóknál	5.204 91		
	386.026 51		386.026 51

Nyeremény egyenlegül:

110. Áthozat 1885-ik évről 5.830.06

102-98. Ingatl. és törzsház utáni jövedelemét 8.349.42

117. Üzleti tiszta jövedelemből 61.747.16

75.926.64

Czirer József, s. k.

Ferecny István, s. k.

Schumann József, s. k.

Lechner Antal, s. k.

igazg. elnök.

pénztárnok.

számvizsgáló.

főkönyveirő.

Jelen nyeremény- és veszteség-számla a fő- és mellékkönyvekkel egybeazonosított és tételenként átvizsgálva helyesnek találattott.

Kelt Pécsen, 1887. február hó 10-én.

A felügyelő-bizottság:

Dévényi Iván, s. k.

Knapp József, s. k.

Jeszenszky Ferenc, s. k.

Leksza Károly, s. k.

Pfeffer Antal, s. k.